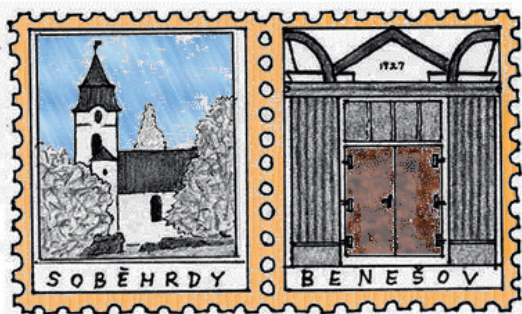

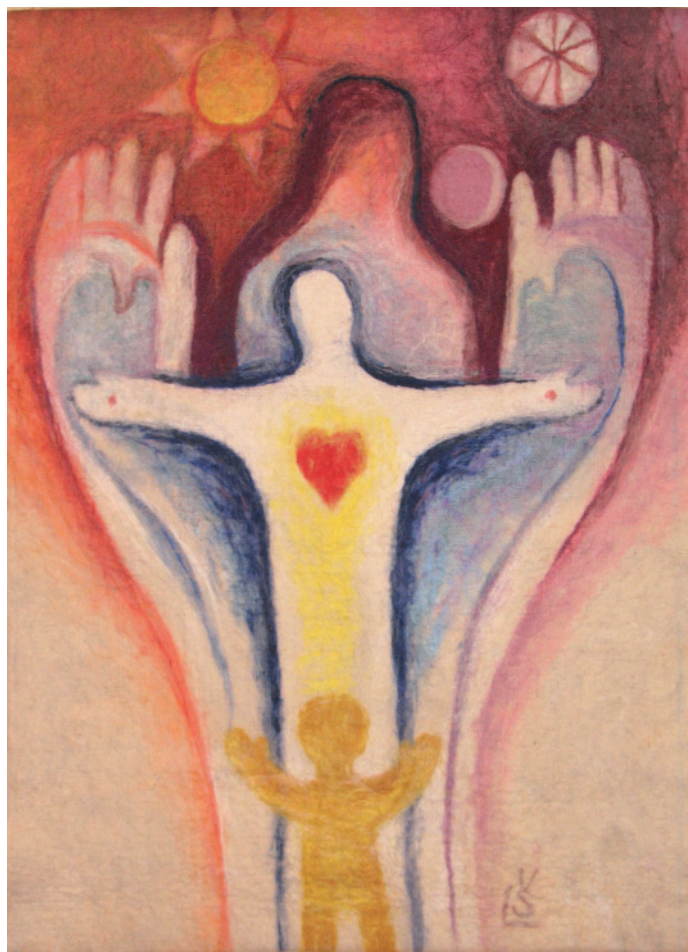
**ČÍSLO 118
(1/2024)**

JARO 2024

**Věstník
evangelických sborů
na Benešovsku**

SOBĚHRDský BRATR

Velikonoční
zamyšlení

Br. farář
J. Ondra
– 90 let

Hospicové
okénko

Život v našich
sborech

**Ten,
který
sestoupil**

*Lydie Šloufová
– aradecor*

Dobrá zpráva do hlubokých roklin

Sestry a bratři, milí přátelé. Lidské dějiny i osobní život člověka mají své výšiny, ale i své hluboké strže. A právě do těch hlubokých roklin našeho úpadku k nám Bůh posílá někoho s dobrou zprávou. S dobrou zprávou o tom, že Bůh se nás nezřekl, že nás nehodil do bedny na zmetky, tak jako soustružník, když odhodí nepovedený kus a začne znova. Bůh sice také začíná znova, ale s námi. Pořád má pro nás naději, že se napravíme, že se z toho úpadku nějak vybabráme, že se vzpamatujeme, že znovu ožijeme.

V řadě proroků, kteří tuto dobrou zprávu lidem přinášeli byl tím posledním Ježíš Kristus, syn Boží. Přišel, aby obnovil naše porušené lidství, aby obnovil náš vztah s Bohem, se sebou navzájem i se sebou samými. Nepřišel nás rychtovat z pozice síly, nenařizoval, nezastrašoval, nehrozil pokutami a tresty, jak je běžné pro člověka a jak jsme toho v poslední době dennodenně svědky. Přišel do spouště našich životů a nedolomil nalomenou třtinu, neuhasil doutnající jiskěrku, nuzné pozvedl, s trpícími projevil soucit, zastal se těch, kterým se ubližuje, ujal se těch, kterými všichni pohrdali. Nevyřal neplodný fíkovník, ale okopal ho a pohnojil. Vyhlásil léto milosti Hospodinovy. Rozklenul nad lidmi velkou duhu naděje s obřími písmeny ANO. Ano, fandím lidem, ano, mám lidi rád, ano, na lidech mi záleží.

Jenomže já jsem toto nepřijal. Já chci lidi rychtovat z pozice síly, ať vidí, jak jsem silný, já chci lidem rozkazovat, já chci lidi zastrašovat, ať se mě bojí, já chci pokutovat a trestat. Dolomím nalomenou třtinu, beztak je bezcenná a žádnou péči si nezaslouží. Stejně už by z ní nic kloudného nevyrostlo. Já zašlapu doutnající jiskěrku, když neměla potenci stát se plamenem a plápolat, já nuzné potopím, stejně si nic jiného nezaslouží; kdyby řádně pracovali, nuzovat nebudou. Trpící odvrhnu, soucit je leda tak projevem slabosti, jistě si své trápení zaslouží. Na ty, kterým se ubližuje, se leda tak vykašlu, mě by se taky nikdo nezastal a ti kterými všichni pohrdají, těmi pohrdám taky. Jsou to beztak slabší, kteří nemají nárok na místo na slunci. A neplodný fíkovník ten rovnou vytnu. Dobře je o něm psáno: nač má kazit i tu zemi. A jaké léto milosti? Ať každý pyká, za své dluhy. Ať za ně každý za-

platí stonásobně. A nad lidmi ať je černý mrak s velkým ohnivým NE! Fandím jenom sám sobě, ostatní ať třeba vezme ďas! Lidi jsou mi lhotejší, nemám je rád. A ten otrapa, co nám tu vykládal o Boží lásce, toho po právu přibili na kříž a pěkně festovně, aby náhodou neslezl. Jen si to představte, takové nehoráznosti; prý: Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. Láska nikdy nezanikne. No to tak. To by byla pěkná anarchie. Žádná láska: pořádek, disciplína, poslušnost. A komu se to nelíbí, tak ho k tomu donutím. Žádné ANO člověku: NE, NE A NE.

Takhle to prostě s člověkem je. K velkorysé Boží nabídce řekl člověk svoje NE. A Ježíše ukřižoval. Jasně tím dal najevo, že o žádného Boha do svého života nestojí. Že mu věci vyhovují tak jak jsou. Aspoň si může pořádat všechno po svém. A Bůh reagoval pro člověka zcela nečekaně. Přesně v duchu té lásky, kvůli které se mu člověk vysmál. Nezuřil, nemstil se, nedal se vydráždit, nepočítal křivdy. Laskavě a trpělivě, leč důrazně, řekl podruhé své ANO. Řekl své ano tím, že Ježíše vzkřísil z mrtvých. Naši jedinou naději, kterou jsme festovně přibili na kříž, aby ji nikdo nesundal, vzkřísil k novému životu, životu věčnému. Tak jako Mojžíš vyvýšil na poušti měděného hada, když Izraelci trpěli od hadích uštknutí, aby každý, kdo se na něj podívá, byl zachráněn od účinků jedu, tak Bůh vyvýšil vzkříšeného Krista, aby každý, kdo k němu upne svou naději, byl zachráněn od jedů, kterými si nechal zaplavit svou duši. Bez ohledu na jejich množství i sílu, protože nic nás nemůže odloučit od lásky Kristovy. No a potřetí smíme slyšet Boží ANO člověku, když přijímáme jeho pozvání k Večeři Páně. To není pozvání pouze pro vyvolené, to není pozvání pouze pro ty, kteří si to zaslouží, neřkuli pro křesťany. To je univerzální pozvání pro každého, kdo je ochoten ve svém srdci vyznat bídu svého lidského života a upřímně přijmout Boží nabídku nového počátku. Trojka, to je číslo plnosti, a tak bychom toto třetí Boží ANO člověku neměli nechat bez pozitivní odpovědi. Amen.

*Josef Bartošek, farář v Prčici
(titulek redakce)*

Soběhrdy, to byla moje první láska

Vzpomínání na bratra faráře Jaroslava Ondru u příležitosti jeho devadesátých narozenin.

Vzpomínka Vlasty Matouškové:

Když pan farář Ondra přišel do Soběhrd, chodila jsem do páté třídy. Když odcházel, byla jsem již skoro rok vdaná. V Soběhrdech s námi strávil celých 15 let. Vzpomínek mám tolik, že nevím, co vybrat. Zpočátku se opravovala fara, pak kostel. Ty opravy byly náročné, asi jako o třicet let později za Tkadlečků. Všechno záviselo na velké obětavosti členů sboru a pan farář se prací aktivně účastnil.

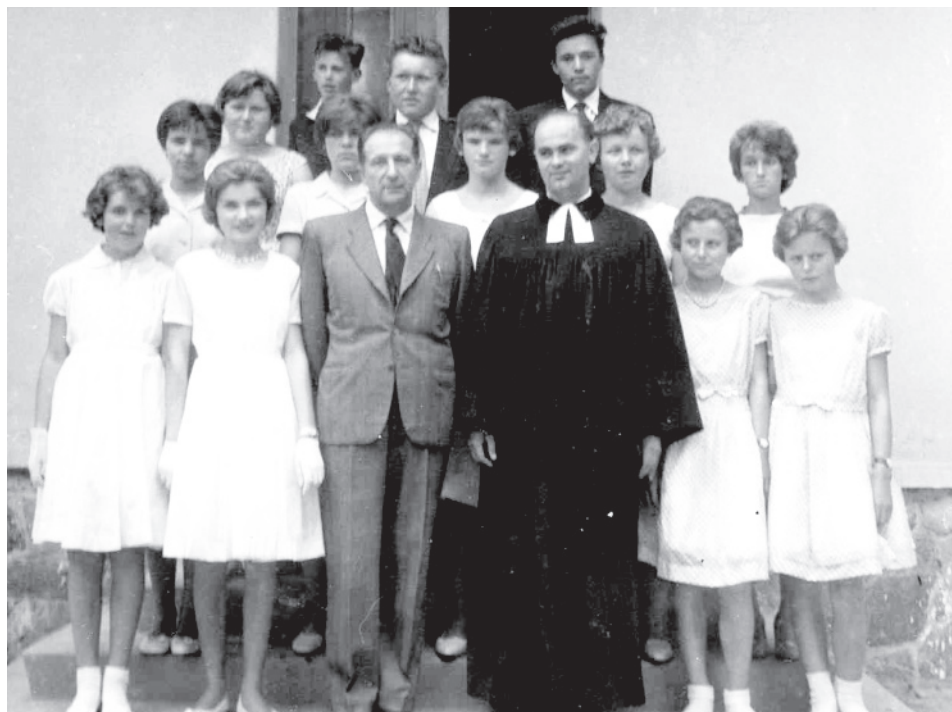
Práce faráře v rozlehlém sboru také nebyla jednoduchá. Tehdy ještě fungovaly kazatelské stanice v Čerčanech, Mnichovicích a Zvánovicích. A často bylo potřeba, aby soběhrdský farář zastupoval v Benešově a Prčici. Auto neměl, zpočátku měl k dispozici jen skútr po faráři Koutnému z Benešova. Za jeho působení začaly také fungovat biblické hodiny v Čerčanech, Soběhrdech, Petroupimi a Přestavlkách. Také se pořádaly různé ekumenické akce.

My, už pamětníci, rádi vzpomínáme kromě obvyklé práce na nezapomenutelné putovní prázdninové zájezdy po Moravě a Slovensku. Ty jsme si opravdu užívali. Z akcí pro mládež se mi také líbilo několik výletů do Prahy s prohlídkou historických míst a odborným výkladem.

Pro faráře muselo být také náročné proniknout do všech různě propletených rodinných a příbuzenských vztahů našeho tolerančního sboru a pochopit je. Já jsem chodila ráda na faru, někdy i jen tak. Příchozí byl vždy přátelsky přijímán a nikdy neměl pocit, že jde nevhod nebo zdržuje. Na celou rodinu Ondrových vzpomínáme s dojetím a velkou vděčností a panu faráři přejeme ještě hodně sil, pohody, zdraví a Božího požehnání.

Vzpomínka Hany Bublové:

Ondrovi se do Soběhrd přistěhovali, když byl jejich dceři Magdaleně jeden rok. Tomu předcházelo období, kdy se prováděla rekonstrukce fary, které se po celou dobu účastnil i pan farář. Pamatuji, že k nám chodil denně na večere a my jako děti rády poslouchaly vyprávění dospělých.

Konfirmace v roce 1963. První řada zleva: Věra Boháčová, Jiřina Boháčová, br. kurátor Šilínek, br. farář Ondra, Ivana Suchá, Lenka Suchá; druhá řada: Hana Škvorová, Vlasta Škvorová, Věra Škvorová, Jitka Kovářová, Hana Zachová, Alena Zoullová; třetí řada: František Škvor z Přestavlk, František Škvor z Třemošnice a František Vaňek z Čerčan.

V době naší docházky do sdružení jsme podnikali výlety po okolí a později i třeba auty do vzdálenějších míst. Pan farář se nám dokázal přiblížit svým jednáním a vystupováním. Pamatuji, že při jednom pěším výletě na Chlum a okolní kopce při svačině vynadal vařená vajíčka a najednou šup a rozbil si je o hlavu, a to bylo něco pro nás pubertáky. Dokázal nás zaujmout svým vyprávěním a stmelovat, že si nepamatuji na jakékoliv neshody.

Také vzpomínám, jak jsme byly s Jitkou Kovářovou na 14ti denní brigádě v Adamově v Jeseníkách, kde to bylo opravdu dobrodružné. To je, na co jsem vzpomněla a věřím, že ostatní také něco přidají.

Vzpomínka Věry Chobotské:

Ráda bych zavzpomínala na pana faráře Jaroslava Ondru především jako na skvělého člověka a to nejen při příležitosti krásných 90. narozenin. Na tohoto báječného pána myslím totiž velmi často. Když k nám poprvé přijel v roce 1962, bylo mi 12 let a seděla na stoličce u kamen a řešili jsme konfirmaci. Já byla od prvního okamžiku fascinována jeho osobou. Příprava na konfirmaci byla plná zajímavostí, zábavy a ponaučení. Dodnes na ten čas ráda vzpomínám. Už jako malá holka jsem vnímala, jakým vzorem pro celý sbor je. To, jak dokázal stmelovat lidi, bylo pozoruhodné.

Až později mi došlo, že to, co z něj vyzařuje je především skromnost, pokora a lidskost. Nesmím opomenout také jeho pracovitost při úpravách fary a kostela.

Střítež, Jeseník, Liptovský Trnovec, Spišská Bělá... – vždy když uslyším název těchto obcí, okamžitě se mi vybaví krásně strávené chvíle s mládeží a spoustu veselých zážitků. Nocleh byl zajištěn v rodinách ze sborů jeho spolužáků z teologické fakulty. To jaká byla s panem farářem legrace se nedá vyprávět, bylo toho tolik... od trefných komentářů během výletů po originální hry plné vtipu, ale také dobrodružné vyprávění z jeho života.

Při našich cestách s mládeží jsme nejednou navštívili Bratrušov, kouzelnou vesničku s ještě kouzelnější chaloupkou, ve které žili rodiče pana faráře, staříček a stařenka. Pamatuji si, jak mě to pojmenování „staříček a stařenka“ zaujalo. Dodnes si vybavuji ten pocit, jako kdyby přišli z pohádky.

V roce 1976 se pan farář s rodinou odstěhoval do sboru v Zábřehu na Moravě, ale i přesto jsme zůstali v úzkém kontaktu. Těšili jsme se na pravidelné prázdninové návštěvy s jeho manželkou a dětmi a později i s vnoučaty. Také naše rodina za panem farářem ráda jezdila na návštěvu a vždy se nám dostalo vřelého přijetí.

Na své svatbě jsem si nemohla jako oddávajícího přát lepšího faráře. Provází mě skutečně celý život. V roce 2022 jsme oslavili 50 let od svatby a i přesto, že pan farář nemohl přijet osobně, tak nám nahrál video vzkaz, který nás nesmírně potěšil.

Jsem ráda, že stále udržujeme kontakt, i když už jen telefonický s ním i s jeho dětmi Magdou, Markem a Lukášem. Když si telefo-

nujeme, tak se stále zajímá o dění ve sboru. Také mi dodnes zní v uších jeho věta při jedné návštěvě Soběhrd: „Soběhrdy to byla moje první láska.“ Každý telefonát s panem farářem je pro mě obrovská radost, jeho pozitivní přístup mi dodává energii.

Čerčanský hospic a jeho spojení se soběhrdským sborem

Hospic v Čerčanech stojí už více než 15 let. Náš sbor byl při jeho vzniku od samého počátku, náš farář Hynek Tkadleček byl několik let členem správní rady (tenkrát se ještě plánovalo společné vybudování školy Archa vedle hospice). Situace se od té doby často změnila, projekt školy byl opuštěn, ale hospic funguje a náš sbor je jedním z jeho čtyř zřizovatelů (vedle římskokatolické farnosti Poříčí nad Sázavou, náboženské obce Církve československé husitské Čerčany a obce Čerčany).

Ze čtyř zřizovatelů na provoz hospice finančně přispívá pouze obec Čerčany (pro informaci, roční rozpočet hospice se pohybuje v řádu 60 až 70 milionů Kč a hospic zaměstnává kolem 80 lidí, detaily lze nalézt ve výročních zprávách dostupných na webu www.hospic-cercany.cz). Faráři tří místních církví se od začátku podíleli na duchovní a pastorační péči v hospici, a to jak pro pacienty, tak pro zaměstnance. Na jedno půldne v týdnu sem jezdil Petr Turecký a po jeho odchodu v tom pokračoval Josef Bartošek.

Od září loňského roku do hospice dojíždí Šárka Grauová. Její pastorační práce je v hospici velmi dobře přijímána a je o ni velký zájem. V našem sboru má nově statut pastorační pracovnice s úvazkem 0,3 a z toho přibližně 0,1 úvazku zabírá právě její činnost v hospici. Považuji za korektní tuto informaci sdělit – náš sbor se k hospici jako jeden ze zřizovatelů hlásí a touto formou jej podporuje. Úvazek pastorační pracovnice také podléhá odvodům do personálního fondu a úvazek 0,1 náš sbor v současné době bude stát asi 30 tis. Kč za rok. Pokud chcete přispět zvlášť na pastorační práci našeho sboru v hospici, můžete poslat dar na účet sboru a v textu příkazu uvést, že se jedná o dar na pastorační práci.

Jan Rataj – předseda správní rady hospice Tři

Hospicové okénko

Na první pohled ta budova nevypadá zvlášť přitažlivě – jako nějaké sídlo z viktoriánské Anglie, o jakých psával Charles Dickens. Když se k tomu přidá slovo hospic, dům obestře jakýsi oblak obav a neurčitě temných tušení.

A přesto kdo vstoupí dovnitř, rychle se ocitne ve světě teplých barev, kostkovaných peřin a světla proudícího velkými okny. Hospicové hnutí slibuje lidem v poslední etapě života, že ji neprožijí v bolestech a trápení. V tom je jeho smysl: že obrací pozornost od toho, co už člověk nemůže, k tomu, co ještě může. Jeden obrázek v paměti mé sítnice: na balkonu vedoucím do vnitřního patia stojí pojízdná postel, na ní leží zachumlaná mladá paní v kulichu, přivírá oči v nezvykle teplém únorovém sluníčku a v ruce drží jahodový nanuk. Na tváři se jí rozlévá šťastný úsměv člověka, který zná hodnotu okamžiku. Jako by byla někde v grandhotelu v Alpách.

Nejde ale jen o fyzickou stránku. Pokud se lidé hospici svěří do péče, dokud jim zbývá ještě vnitřní síla, otvírá se jim na sklonku života prostor, který mohou místo čím dál náročnější obsluhy těla věnovat jiným podstatným věcem. Díky péči hospicového týmu mají lidé čas na sebe navzájem, na to, aby si řekli, na co jim celý život nestačil, aby byli spolu. Tam, kde síť vztahů během života fungovala, je prostor pro vzpomínky, pro vyjádření lásky a vděčnosti. Tam, kde to všelijak drhlo, je prostor pro urovnávání vztahů, hledání cesty k smíření, odpouštění. A pokud člověk chce, i pro modlitbu a hlubší ponor do vztahu s Bohem.

Pro tohle všechno je součástí nabídky hospice taky psychologická a duchovní podpora. Někdy se člověku něco rozleží v hlavě a uvědomí si, že to tak nechce nechat. Jenže je to hluboko, zapouzdřené, je těžké se k tomu dostat, a ještě těžší to změnit. Jak zavolat někomu, s kým dvacet let nemluví? Jak požádat po letech o odpouštění? Udělat první krok je těžké, i když hněv dávno opadl.

Někdy zase člověk během životních peripetií ztratil vztah k Bohu – pozapomněl na něj, něco mu vyčítá, má na jeho místě karikaturu odvozenou třeba od obrazu svého pozemského otce. A teď nějak tuší, že tam, kam jde, se s ním nejspíš nějak setká. Nemá jazyk, kterým by ho oslovil, od mládí se nemodlil, stojí mu v cestě nějaká

představa. Jak teď navázat přetržený provázek?

V naší společnosti, která se řídí především tím, co máme ještě všechno před sebou, která zanedbává přítomnost kvůli fiktivní budoucnosti, se někomu možná může zdát, jestli to kvůli těm pár dnům či týdnům stojí za to. Stojí. Protože jak napsal básník Jan Skácel, „stále jsou naši mrtví s námi a nikdy vlastně nejsme sami“.

Ti, kteří teď odcházejí, budou žít v našich myšlenkách, ať chceme či ne. Proto je důležité – i kvůli nám samým –, aby odešli v pokoji se sebou, s druhými a s Bohem.

Šárka Grauová

Royal Rangers v benešovském sboru

Každý rok před Vánoci se společně s naší 35. přední hlídkou Royal Rangers vydáváme prozkoumávat města po Česku. Tentokrát jsme se rozhodli s našimi staršími dětmi navštívit Benešov u Prahy a využít prostory a ochotu místního sboru ČCE Benešov. V pátek jsme dorazili na místo a večer jsme strávili společným zpíváním písní a krátkým zamyšlením. V sobotu se vyrazilo do centra a čekala nás tradiční hra po městě, večer jsme pak zakončili společným tématickým filmem.

Prostory sboru nám byly velmi sympatické, proto jsme se rozhodli zde uspořádat další z našich tradičních akcí, Deskospaní. Tedy víkend strávený hraním deskových a jiných her. Tentokrát byla akce uspořádána pro všechny věkové kategorie a připojilo se k nám i pár dětí z místního sboru. Pátek jsme odstartovali společným hraním Bangu po několika skupinách. Sobota byla věnována především deskovkám, ale abychom nebyli předeskovkování, vyrazili jsme odpoledne na chvíli se provětrat ven. Zbytek dne byl věnován opět deskovkám s kratší pauzou na chvály a zamyšlení se nad tématickou problematikou gamblingu.

Na obou akcích jsme dostali možnost se v neděli dopoledne zúčastnit bohoslužeb místního sboru a zapojit se do služby v hraní písní. Moc za to děkujeme, protože to pro nás a naše děti bylo velmi obohacující. Za 35. přední hlídku Royal Rangers děkuje

Viktor Komárek a tým

Život ve sboru v Prčici

Neděle 10.3. byla slavnostní jak pro sbor v Sedlci-Prčici, tak pro pražský seniorát. V mimořádném čase od 14:00 hodin se v prčické kapli konala **instalace Pepy Bartoška** do funkce faráře místního sboru (na 0,3 úvazku) a současně pražského seniorátu. Shromáždění vedl senior Matěj Opočenský a přítomni byli také Tomáš Trusina a Mikuláš Vymětal. Instalovaný Pepa, kterého jsme si zvolili do konce roku 2025, následně přednesl své kázání. Hudební doprovod zajistila Sára Škvorová (harmonium) s Tomášem Trusinou (kytara). Po bohoslužbách jsme se rádi zdrželi k rozhovorům i pestrému občerstvení.

V sobotu 13. dubna sborové prostory otevřeme zájemcům o **vzdělání v katechezi Godly Play**. Po několikaleté přestávce se u nás bude konat úvodní seminář v době od 9:30 do 15:30. Lekce Godly Play je třeba osobně zažít, jakoby z pozice dítěte, a následně prodiskutovat; prohlédnout materiály – ideálně v místnosti plně zařízené. Video na YouTube nestačí. Zveme zájemce, seminář otevřeme již pro 2 účastníky; cena 500,- Kč; drobné občerstvení v naší režii. Kontaktní osoba Petra Bandhauer, Godly Play Česká republika, z. ú.; petrabandhauer@centrum.cz, tel. 776740099.

Ve středu 1. května se sejdem k tradičnímu **čtení Máchova Máje na Veletíně** u Hospůdky za pecí, kde si nejprve objednáme a poté se ponoříme do předčítání romantické básně. Pestrost vydání a potěšení z četby, přinese, jak doufáme, opět radost všem účastníkům. Občas se lidé ptají, proč čteme Máchu tady, v sedlecko-prčickém sboru. Ve stručnosti odpovídáme: tatínek Karla Hynka – Antonín – z Prčice pocházel a Karel Hynek při svých výletech na zříceniny hradů zavítal také na Zvěřinec. Ovšem další otázka následuje, „od kterého roku se u vás společně čtení datuje?“

Přijďte, dozvíte se.

Oslavy 100 let evangelické kaple v Sedlci-Prčici proběhnou 2. víkend v červnu, slavnostní bohoslužby v neděli 9. června od 9:00 hod. Podrobnější informace k oslavám najdete brzy na webových stránkách sboru. Budeme se těšit na setkání s vámi.

Petra Bandhauer

Benešovský sbor má administrátora II

V návaznosti na článek „Benešovský sbor má administrátora“, uvedeném ve 116. čísle Soběhrdského bratra z podzimu 2023, chceme doplnit informaci o životě sboru po odchodu ses. farářky Kateřiny Frühbauerové do kaplanské nemocniční služby ke konci srpna 2023. Navržený administrátor br. farář Dan Páleník se zúčastnil schůze benešovského staršovstva v září 2023, ale jeho představa duchovenské práce administrátora neodpovídala potřebám sboru. Od října se proto ujal administrování benešovského sboru br. farář Matěj Opočenský – farář sboru ve Vršovicích a pražský senior. Matěj zná celkem důvěrně benešovský sbor, ve kterém před časem absolvoval roční vikariát. A jsme za jeho pomoc vděční.

Do konce roku se nám dařilo zajistit nedělní bohoslužby v Benešově a Vlašimi, nedělní školu a biblické hodiny. S bohoslužbami nám vypomáhali např. faráři Pavel Dvořáček, Tomáš Trusina, Petr Wagner, Pavel Klinecký, Matěj Opočenský, výpomocní kazatelé René Hudec, Pavel Sivák a někdy byly “čtené bohoslužby” zajištěny presbytery. Ve vlašimské KS zajišťoval velmi často bohoslužby Tomáš Dušek. Po celé podzimní období (a zejména v prosinci) nám za kazatelnou velmi pomáhala ses. Šárka Grauová. Nedělní školu v Benešově zajišťujeme tradičně z vlastních zdrojů. Pravidelné čtvrtetní biblické hodiny vede presbyter a výpomocný kazatel Tomáš Dušek.

S příchodem Matěje, který zprostředkoval spolupráci se ses. farářkou Gabrielou Horákovou, se od ledna 2024 poněkud ustálila duchovenská práce v našem sboru. Ses. farářka Horáková, po ukončení kaplanské služby v armádě ČR a vojenské nemocnici v Brně, bydlí poblíž Zruče nad Sázavou a věnuje se psychoterapeutické praxi. Matěj zajišťuje jedny bohoslužby v měsíci a podílí se na práci staršovstva. G. Horáková zajišťuje pravidelně bohoslužby druhou neděli v měsíci, podílí se na přípravě konfirmandů (společně s Tomášem Trusinou – dvakrát v měsíci) a ujala se předkřestní přípravy (i zde vypomáhá Tomáš Trusina). S další duchovenskou prací ve sboru pomáhá výrazně Tomáš Dušek.

Neobsazený sbor čelí mnohým výzvám; je třeba zvýšené obětavosti pomáhat společnými silami pečovat o sborový život. I

v tomto období se snažíme otvírat veřejnosti – např. pobytem mládežníků z Royal Rangers, koncertem v prostorách kostela nebo aktivní účastí ve Dnech proti rasismu.

Při hledání faráře jsou cenné rady Matěje Opočenského i informace sdílené v pracovním týmu starších benešovského a soběhrdského sboru. Snad se nám v dohledné době podaří nalézt vhodné kandidáty a představit je sboru. Zmíněný pracovní tým bychom rádi rozšířili o zástupce ze sboru Sedlec-Prčice a systematicky tak začali mezi blízkými evangelickými sbory spolupracovat.

za benešovské staršovstvo Jiří Zavadil a Igor Turzik

Chcete zažít společenství?

Po loňských příjemných zkušenostech ze společně strávených chvil na Hrachově jsme se rozhodli i letos uspořádat **víkendový rodinný pobyt**, na který vás srdečně zveme!

Bude v termínu **17.–19.5. 2024** v konferenčním centru Immanuel Slavíkov, které se nachází 10 km západně od Hlinska. Z Benešova je to cca 120 km. Budeme mít k dispozici 3-4 lůžkové pokoje ve vedlejší budově (cca 30 míst) a ve dvou chatách (26 osob). Kdyby to náhodou nestačilo, uvolní nám další místa. Sociální zařízení bude společné v každém patře budovy i chaty.

Cena za ubytování je maximálně 1000 Kč za osobu za pobyt bez stravy. Standardní cena za stravování při plné penzi:

385 Kč lidé od 12 let; 310 Kč děti 6-11 let; a 235 Kč děti 3-5 let

Podrobnosti na webu: **immanuel.cz**

Program: biblický, turistický, naučný, zábavný, každý může něčím přispět. Věřím, že se nebudou nudit děti ani dospělí.

Bohoslužby: Nejbliž je sbor Krucemburk – asi 10 km a bohoslužby jsou od 10 hodin, ale možností je samozřejmě více. Zatím poslední návrh je při návratu domů navštívit bohoslužby ve sboru v Horní Krupě. Zde by měly být od 10:15 hodin.

Výlety: Toulouvcovy maštale, Veselý kopec, pramen Sázavy, Devět skal, atd.

Kontakt: sima.ji@email.cz, tel. 732731390

Jiří Šíma (redakčně kráceno)

Kalendář akcí ve sborech

Soběhrdy, Benešov, Čerčany, Prčice a Vlašim

17.3.–9.6. Výstava tapiserií L. Šloufové "Biblické motivy v textilní tvorbě" (Soběhrdy)

Velikonoce:

24.3. 10:00 - bohoslužby na Květnou neděli s přednáškou M. Vy-mětala v rámci Mezinárodních dnů proti rasismu - **Postavení LGBTQ+ jedinců ve společnosti a církvi** (Benešov)

25.3. 19:00 - **benefiční koncert** G.B. Pergolesi – Stabat mater - výtěžek jde ve prospěch Hospice dobrého pastýře v Čerčanech (Bn)

29.3. 19:00 - ekumenické bohoslužby na **Velký pátek**, káže P. Wagner a E. Potměšilová (So)

29.3. 8:30 - bohoslužby na **Velký pátek**, káže T. Dušek (Vl)

29.3. 16:00 - bohoslužby na **Velký pátek**, káže T. Dušek (Bn)

31.3. 10:00 - ekumenické bohoslužby na **Boží hod**, káže P. Wagner a T. Adámek (So)

31.3. bohoslužby na **Boží hod** a **svátost křtu**, káže G. Horáková (Bn)

31.3. bohoslužby na **Boží hod**, káže J. Bartošek (Pr)

13.4. - seminář **Godly play** (Pr)

19.–21.4. - **konfinauti** - seniorátní akce pro mladší mládež (místo konání bude upřesněno)

21.4. 10:00 - výroční sborové shromáždění (Bn)

1.5. - **čtení Máje** na Veletíně (Pr)

17-19.5. - víkendový **rodinný pobyt** ve Slavíkově (Bn,So,Pr,Vl)

9.6. 9:00 - **oslavy 100 let** kaple v Prčicích (Pr)

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov; kurátor: Igor Turzik; telefon: **731177145**, email: **benesov@evangnet.cz**, www stránky: **benesov.evangnet.cz**, facebook: Evangelíci Benešov; číslo účtu: 233563947/0300.

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov; kurátor: Jiří Fojtů; telefon: **604914582**, email: **sobehrdy@evangnet.cz**, www stránky: **sobehrdy.evangnet.cz**, youtube: čce soběhrdy; číslo účtu 1190782/0300.

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice; farář: Josef Bartošek; telefon: **604914582**; kurátor: Jindřich Souček; telefon: **724313262**, email: **sedlec-prcice@evangnet.cz**, www stránky: **sedlec-prcice.evangnet.cz**; číslo účtu 191782497/0300.

Husův sbor CČSH: Náboženská obec Církve československé husitské; Husova 280, 257 22 Čerčany; farář: Petr Wagner; telefon: **608066406**, email: **cercany@ccshpraha.cz**; www stránky: **ccsh-cercany.blogspot.cz**.

V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu, můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.

Přihlásit a nebo odhlásit **odběr časopisu** lze na emailové adrese či telefonu příslušných sborů.

Redakční uzávěrka

čísla léto/2024 je 16. června 2024.

Redakční rada

Marie Stolařová (šéfredaktorka), Miroslava Nulíčková (zástupkyně šéfredaktorky), Petra Bandhauer, Jan Macháček (sazba).

Adresa redakce

FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov
email: **marie.stolarova@centrum.cz**

Časopis vychází 4x ročně zdarma v papírové a elektronické podobě.

Vernisáž výstavy Biblické motovy v textilní tvorbě. Autorka Lydie Šloufová vykládá o technice aradecor u tapiserie "Hleďte a naleznete", Soběhrdy 17.3.2024.

Slavení Večeře Páne s Royal Rangers. Benešov 3.12.2023.

Vánoční hra Dítě pokoje v ekumenickém obsazení; zleva: J. Zeman, S. King a P. Wagner. Benešov 17.12.2024.

Staršovstvo sboru a pražský senior M. Opočenský vyprošují požehnání pro J. Bartoška při instalaci do úřadu faráře, Prčice 10.3.2024.